

Visionsbild

Blicka utåt - Blicka inåt

Hur förbereder man sig för en dag som denna?

Du är tidig. Men att sitta hemma och kolla klockan hjälpte inte. Bättre att vara här. Här. En plats hon älskade – kusten, kyrkogården, den öppna himlen. Hon var aldrig en som trivdes inomhus. Så det känns rätt – att även denna dag får vara utomhus.

Du hittar en bänk under träden och blickar utåt, mot havet. För första gången idag sitter du, andas, och känner dig nära henne.

Röster närmar sig. Han tog med sig barnen. Bra. Medan ni väntar klättrar barnen på stenarna och deras skratt ekar mellan träden. När det snart är dags går du till ceremoniplatsen.

Du sitter ner och då ser du kistan och alla blommorna. Du blickar inåt. Fler människor anländer. Du är inte ensam längre.

Du visste inte hur man förbereder sig för en dag som denna – men nu känner du dig redo.

Blicka utåt: rum att andas

Talldungen är en plats att komma till innan ceremonin börjar. Under tallarna finns bänkar med utsikt mot havet – en plats att samlas, att mötas, att andas. Barnen kan klättra på stenarna medan de vuxna hittar varandra. Talldungen är också en plats att vila på – även när ingen ceremoni pågår.

Blicka inåt: rum att samlas

Ceremoniplatsen är en tydligt egen plats – omsluten av planteringar, centrerad kring katafalken på estraden. En tydlig, värdig plats att ta farväl. Flexibla bänkar rymmer både stora och små sällskap. Platsen välkomnar alla, oavsett tro, bakgrund eller rörelseförmåga. En plats att rikta blicken inåt.

Rotat i platsen: kalksten och tall

Gestaltningen är inspirerad av Gotlands landskap och Norra kyrkogårdens karaktär. Växtvalen speglar den omgivande naturen och trivs i Gotlands torra, kalkrika jord. Den främjar också den biologiska mångfalden. Återbrukade gravstenar används runt planteringarna – vackert, hållbart och rotat i platsens historia.

Hållbar framtid: mindre vatten, mer liv

Ceremoniplatsen gestaltas som en sandträdgård – ett nytänkande grepp inom kyrkogårdsdesign. Växterna kräver ingen bevattnings efter etableringsfasen. En kalkstenshylla längs muren erbjuder en värdig plats för begravningsblommor, skyddade från rådjuren. En plats att återvända till, även när ingen ceremoni pågår.

Ceremoniplatsen:
tre rum med olika karaktär
& funktion

Talldungen

Ceremoniplatsen

“Minnesstunden”

Plan: 1 200 (A3)

Talldungen:
vänta och samlas

Talldungen är en plats att komma till innan ceremonin börjar. Nya bänkar med utsikt mot havet ger de anhöriga en plats att samlas, mötas och andas. Nya träd och buskar planteras längs kapellets sida så att talldungen inte stör dem som sitter inne i kapellet. Barnen kan klättra på stenarna och utforska medan de vuxna hittar varandra. En plats för att blicka utåt.

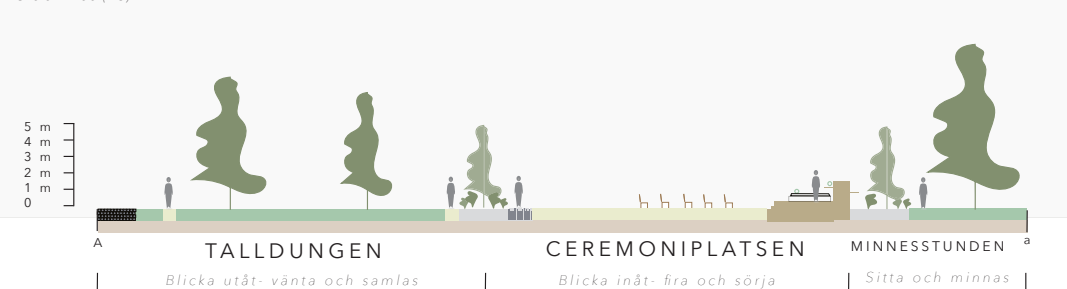
Ceremoniplatsen:
fira och sörja

Ceremoniplatsen välkomnar alla, oavsett tro, bakgrund eller rörelseförmåga. Flexibla bänkar kan arrangeras om beroende på sällskapets storlek och ceremonytyp. Ytan rymmer upp till 100 personer. Katafalken är orienterad för att ge ceremonin en känsla av privathet och värdighet. Vid behov kan ett väderskydd sättas upp – ett enkelt segel som skyddar mot sol, regn och vind utan att dominera platsen. Under ceremonin placeras begravningsblommorna på kalkstenshyllan, på ceremoniplatsens sida av muren – synliga för alla, skyddade från rådjur.

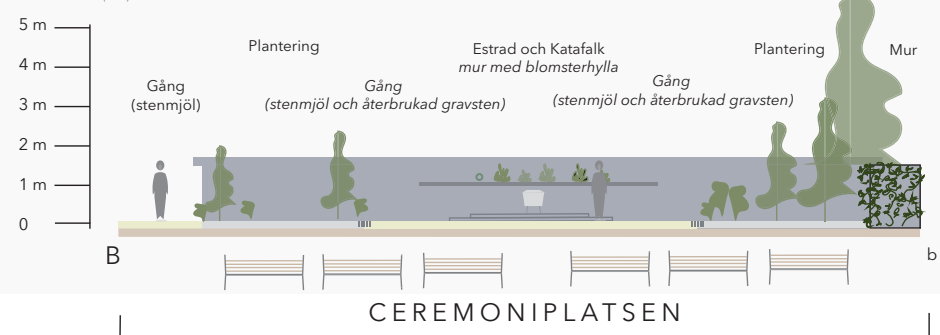
“Minnesstunden”:
sitta och minnas

Efter ceremonin flyttas blommorna till minneslundssidan av muren - en enkel handling som markerar övergången från ceremoni till stillhet. Minneslunden är en lugn plats att dröja kvar på, med bänkar och utsikt. Gestaltningen är avsiktligt återhållsam – utformad med hänsyn till de intelligande kulturhistoriska kvarteren, inklusive barngravskvarteret och militärkvarteret, och i enlighet med kulturmiljölagens krav.

Sektion A-a
Skala 1:200 (A3)

Sektion B-b
Skala 1:100 (A3)

Material- och växtval: gestaltningen är gjord av platsen själv

KALK

Gotlands kalksten är platsens grundmaterial – i murarna, i marken. Stengången från kapellet förlängs mot ceremoniplatsen i gatusten, med nya stigar i stenmjöl genom talldungen – tillgängliga, informella och i harmoni med platsens karaktär.

En ny mur är uppförd i samma kalksten som den befintliga. Murgröna får klättra längs muren och med tiden binda gammalt och nytt samman. Muren fokuserar blicken och skärmar av ceremoniplatsen från de intilliggande kulturhistoriska kvarteren. Längs muren sticker en kalkstenshylla ut på båda sidor – självbärande, i enlighet med en urgammal byggnadstradition – med plats för begravningsblommor. Placeringen av muren, växterna och estraden minimerar eventuella störmoment utifrån.

Planteringsbäddarna är täckta med kalkstenskross – material som speglar det gotländska landskapet och förbättrar dränering. Återbrukad gravsten används som inslag i stenmjölet, för att definiera bäddarna. Backtimjan (*Thymus serpyllum*) kryper ut mellan stenmjölet och gravstenarna och sprider en god doft när man passerar.

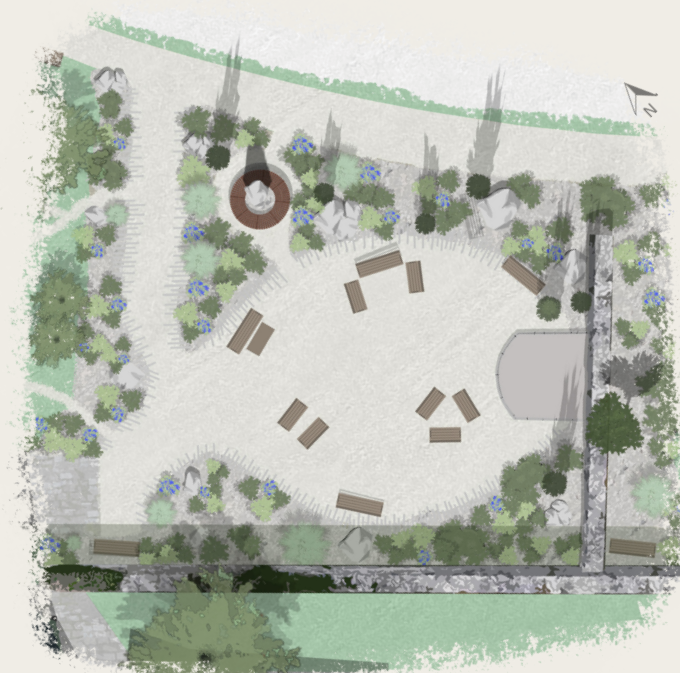
Stenmjölet som använts för gångar och ceremoniplatsen möjliggör enkel passage för rörelsehindrade och för eventuell flytt av kista.

Inspiration till markmaterial.

Återbrukade gravstenar. Backtimjan kryper fram i mellanrummen.

Alternativ placering av bänkar, för dagar när en ceremoni inte pågår.

Strukturgivande växtkomposition.

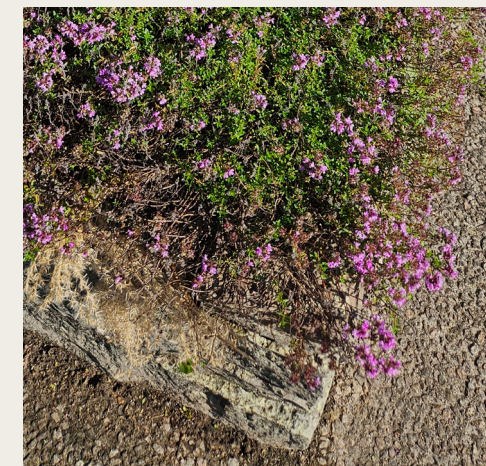
Conceptbild på Talldungen, med bänkar som blickare utåt.

TALL

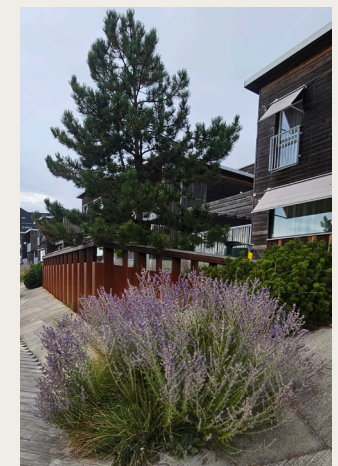
Ceremoniplatsen gestaltas som en sandträdgård – ett nytänkande grepp inom kyrkogårdsdesign, inspirerat av Peter Korn's naturalistiska planteringsfilosofi. Växtvalet speglar Monica Sandbergs närliggande Ängskyrkogård – ett grannskap av naturinspirerade, biologiskt rika miljöer som tillsammans stärker kyrkogårdens karaktär. Planteringen varierar medvetet i täthet – från öppen, ljusgenomsilad yta till tätare buskage som skapar rumsliga avgränsningar och känsla av skydd.

Enbuske (*Juniperus communis*), bergtall (*Pinus mugo*) och murgröna (*Hedera helix*) ger ett stadigvarande skel ett året runt. På våren bryter backsippa (*Pulsatilla vulgaris*), krokus (*Crocus tommasinianus*) och blåstjärna (*Scilla sibirica*) fram ur gruset – och med dem ett sorl av bin. Sommaren tillhör silvergräs (*Stipa tenuissima*), blåeld (*Echium vulgare*), rödknappsvädd (*Knautia macedonica*) och blå stäppsalia (*Salvia yangii*). Vallmo (*Papaver rhoeas*) sås det första året – ett oberäkneligt inslag som med tiden lämnar plats åt perennerna. På vintern ger fröställningar och vintergröna former platsen struktur och stillhet.

Flera av strukturväxterna är naturligt rådjursresistenta – aromatiska, taggiga eller giftiga för betande djur. För de mer sårbara plantorna används ett diskret trådnät under etableringsfasen – en tillfällig åtgärd som tas bort när platsen hittar sin egen balans.

Backtimjan (*Thymus serpyllum*).

Perovskia (*Salvia subg. Perovskia*).